

MEDEMSBLAD FOR BRODERKREDSSEN

broderkredsen

DUEN

Juni 2021

Redaktionen ønsker alle en
rigtig god sommer.

Program for årsmøde i Aarhus er indsat på midtersider-
ne her i bladet, lige til at rive ud og tage med.

Kan også findes på hjemmesiden, [www.
broderkredsen.dk](http://www.broderkredsen.dk)

DUEN

Medlemsblad 133. Årg.
udgives 6 gange årligt.
2. 4. 6. 8. 10. 12. måned
Sendes med Postnord ca.
den 10. i måneden. Tidsfrist
for indlæg, den 20. i måned

Redaktion:

Sandra Malik
Therese Hummelose
John Aaen
Søren Mejlvang
sor.mejlvang@gmail.com

Layout:

Søren Mejlvang

Tryk:

Sindal Grafisk

Forside foto:

Foto: Dannebrog
(Henning Bagger)

Kasserer Broderkredsen:

Lars Bækgaard Tlf.: 60211005
lab@somandsmissionen.dk

Kontingent:

Kontingentpris kr. 325,-
Duen ikke medlemmer kr.
200,-
Konto nr. 7737 - 1303379

Hjertelig tillykke med dagen
I ønskes Guds velsignelse
over jeres fremtid

Juli:

14. - 75 år, Anker Nielsen, Langholmvej 1, Agger 7770 Vestervig
25. - 50 år, Hans Hilmanson Hansen, Hjallavegur 56, 600 Saltangará

August:

16. - 70 år, Antines Anskar Hansen, Helnabrekka 25, 700 Klaksvík
23. - 80 år, Hallur Ludvig, Kirkjustræti 9, 188 Hoyvík

Broderkredsens bestyrelse:

John Aaen, Strandvej 99, 9970 Strandby Tlf.: 22411402
Kristen Broe, Furvej 3, 7680 Thyborøn. Tlf.: 97831727
Ole Petersen, Havnevej 24A, 9970 Strandby. Tlf.: 25332866
Ejner Klitlund, Nørrevej 29, 9970 Strandby. Tlf.: 23612267
Bent Krogh, Vesterhavsgade 156, 7680 Thyborøn, 29878485
Finn Løvlund, Blomsterparken 6, 6710 Esbjerg V.: 20733806
Anne Marie Hummelshøj, 5953 Tranekær, Tlf.: 22672122

Depotvarer:

Prisliste depotvarer:
Emblemer kr. 45,-
Bord-dueflag kr. 95,-
Dueflag 125x90 cm (forhør pris)

Depot adresse:

John Aaen
Strandvej 99
9970 Strandby
Tlf.: 22411402
mail: john.aaen@strandby.dk

VI HAR FÅET HELLIGÅNDEN SOM VEJLEDER af John Aaen

Er han også din vejleder?

Det er ikke altid så enkelt at finde vej i alt det, vi bliver bombarderet med. Ikke mindst i det hele verdenen flytter, rent menneskeligt. Men det åndelige hører vi ikke så meget til.

Daniel blev udvalgt til at komme i Kong Nebukadnesars tjeneste og skulle fedes op med kongens mad. Det ville Daniel og hans venner ikke gøre sig urene ved, så de fik overtalt tilsynsmanden til, at de spiste deres egen mad i ti dage. De så meget bedre og velnæret ud en de andre.

1Danil v18 Da nu den tid var gået, som kongen havde fastsat, førte hofchefen de unge mænd frem for Nebukadnesar. **v19** Kongen talte med dem, og blandt dem alle fandtes der ingen som Daniel, Hananja, Mishael og Azarja. Så trådte de i kongens tjeneste. **v20** Hver gang kongen spurgte dem om noget, der krævede visdom og indsigt, opdagede han, at de var ti gange så dygtige som samtlige mirakelmagere og besværgere i hele hans kongerige. **v21** Og Daniel blev der til kong Kyros' første regeringsår.

Daniel og hans venner holdt fast i det, de var oplært i, og det blev de ved med. Hvordan har jeg det med at holde mig til den

Vej, som går til Himmelen? Er jeg villig til at følge den, selv om det kan komme til at koste?

Kong Nebukadnesar havde en drøm, (den kan vi læse i kap. 2) som gjorde ham urolig. Han sendte bud til alle de troldmænd og drømmetydere, han havde, og forlangte at de skulle tyde hans drøm. Men uden han fortalte dem, hvad han havde drømt. Selv for drømmetydere og troldmænd var det en urimelig opgave.

2 Daniel v3 Kongen sagde til dem: »Jeg har haft en drøm, og jeg er fuld af uro, fordi jeg ikke forstår drømmen.« **v4** Stjernetyderne sagde til kongen på aramaisk: »Kongen leve evigt! Fortæl os drømmen, herre, så skal vi tyde den.« **v5** Kongen svarede stjernetyderne: »Dette er min faste

beslutning: Hvis I ikke kan gengive drømmen for mig og tyde den, skal I sønderlemmes og jeres huse lægges i grus.

Det må vi sige var et urimelig krav, de blev stillet overfor, og det ender med, at Kongen siger, de skal bøde med deres liv. Men så kom Daniel på banen.

v13 Da forordningen om, at vismændene skulle dræbes, var udstedt, stod også Daniel og hans venner i fare for at blive dræbt. **v14** Men Daniel henvendte sig med kloge og velovervejede ord til Arjok, chefen for kongens livvagt, der var gået ud for at dræbe Babylons vismænd. **v15** Han spurgte Arjok, kongens befuldmægtigede, hvorfor kongens forordning var så streng, og Arjok forklarede sagen for Daniel. **v16** Så gik Daniel til kongen og bad om at få en frist, så han kunne tyde drømmen for kongen.

Så gik Daniel hjem og satte sine venner ind i sagen, og de bad til Himlens Gud, om han ville kundgøre, hvad Kongen havde drømt.

27 Daniel svarede kongen: »Den hemmelighed, som kongen spørger om, kan hverken vismænd, besværgere, mirakelmagere eller himmelgranskere fortælle kongen. **v28** Men der er en Gud i himlen, som kan åbenbare hemmeligheder, og han har meddelt kong Nebukadnesar det, som skal ske ved dages ende

Kongen havde drømt om en billedstøtte, og Daniel fortalte Kongen, hvad betydningen var. Men Daniel sagde, at det var Himmels Gud, der havde åbenbaret det for Daniel, for det var ikke muligt for mennesker at tyde.

Må Helligånden få lov at hjælpe og vejlede os, medens vi er her på jorden, så vi må være et vidnesbyrd, for dem vi møder. At det kan kendes på mig, at jeg har en far i Himmelen, som jeg sætter alt mit håb til.

Kærlig broder hilsen
John

(ses vi til årsmøde 3-4 sept.?)

PROFIL AF PEDER LYCKE NIELSEN

Jeg er 47 år og bor i Svendborg og har været ansat på Svendborg Søfartsskole siden juli 2019. Jeg er ansvarlig for skolens både og materiel på havnen samt koordinator for de Befarne elever. Jeg underviser i maskinlære/motorpasser, el-lære, teknisk tegningslæsning, værksted, arbejdssikkerhed (herunder psykisk arbejdsmiljø) samt værksteds-projekt for befarne.

Dagligdagen

Online-undervisningen i f.eks. værkstedsprojekt for befarne har givet eleverne en del frustrationer og lidt modløshed. For de ville hellere have været fysisk i klasselokalet, så jeg kunne have sparret med dem og peget, tegnet og forklaret direkte på deres tegninger, og de kunne have kigget på materialer i værkstedet.

Jeg forklarede dem, at projektformuleringsfasen som online-UV har været mere virkelighedsnær end ellers. For projekt-konceptet er jo, at de er på et skib til havs, som skal have fabrikeret et emne hos et smedefirma i land, og derfor skal de lave tegninger, materialeliste og en kort beskrivelse af det emne, de gerne vil have produceret og så sende det på e-mail til smeden. Hvis smeden så ikke forstår f.eks. tegningen, så kan han kun stille opklarende spørgsmål eller forslag til ændringer via internettet, præcis som jeg har gjort det!

Men fra mandag d. 15. marts har de Befarne til deres store glæde været på skolen og er meget begejstrede for endelig at kunne være i værkstedet og have tingene mellem hænderne. De har nu fået genopfrisket deres værkstedsfærdigheder, og de er i fuld gang med hver deres individuelle værksteds(afgangs)projekt.

Min baggrund

Jeg voksede op på en stor slægtsgård ved Gislev, ca. 20 km stik nord for Svendborg.

Jeg bestod Maskinmestereksamen i Svendborg i 1998 og sejlede som aspirant, 2. og 1. Mester hos Mærsk indtil 2003, hvorefter jeg i et par år var Driftsvagt-Maskinmester på Avedøreværket i København.

Så kaldte udlandet. 10 år som Maskinmester på private super-yachts i Middelhavet, Caribien og Stillehavet.

Tilbage i Danmark havde jeg 2 år som Energirådgiver og var Projektleder hos Assens Skibsværft 1 år.

MIN NÅDE ER DIG NOK af Johan Karl Djurhuus, FØ

Det får Paulus at høre, og det er det, som også vi må lade os nøje med i livet her på jord - på godt og ondt.

Jeg har nu været på havet som fisker den største del af mit voksne liv.

Det er et liv, som jeg har været glad for. Det har været hårdt, men der har også været mange gode stunder.

Sådan har det ikke altid været. Her tænker jeg på dengang, min far startede som fisker i tyverne og trediverne i sidste århundrede. Da var det et meget hårdt liv; kutterne var meget dårligt udrustede til det stormfulde farvand oppe ved Islands kyster.

Der skete også mange ulykker. Flere skibe forliste med hele besætningen.

Enker og faderløse børn sad nu tilbage uden forsørger, og man skal jo også tænke på, at der slet ingen socialhjælp var dengang.

Men heldigvis var der folk, som havde hjertet på rette sted og både kunne og ville række en hjælpende hånd.

Dengang var det således, at manden inden han drog afsted, gik ned til købmanden og bad om henstand, så konen fik lov at købe på kredit,

til han igen vendte hjem med indkomsten fra fiskeriet.

Men når ingen mand kom hjem, stod det meget dårligt til hos enken – først en ufattelig sorg med mange tårer og så en stor gæld hos købmanden.

Jeg har hørt om en enke dengang, som med flere børn ikke kunne se nogen udvej, for hvordan hun skulle klare livet. Endda skete også det, at købmanden blev syg og døde, og sønnen overtog butikken.

Det var således med et bankende hjerte, at hun gik ned til den unge købmand. Men hun var nødt til det, for børnene sultede.

Hun fortæller, at hun aldrig glemmer den stund, da hun kom ind i forretningen.

Her kommer den unge købmand smilende imod hende og siger: "Frygt ikke, jeg har noget godt at fortælle dig. Min far har, før han gik bort, slettet al din gæld, så nu kan du købe varer frit her i butikken, betalingen finder vi ud af senere."

Det var en glad enke, der kom hjem til sine børn den dag.

Således kan vi nu også være glade. Jeg tænker her på vores syndegæld, som vi alle har.

Jesus Kristus, vor frelser, har slettet al vor synd med sit dyre blod på korset.

Lad os være glade og takke Ham for det.

Jeg vil slutte disse ord med en sang, som kom til mig på en rejse op til Island.

Med broderhilsen
Johan Karl Djurhuus

(Mel: Mig blegned' alle roser)

*På jord jeg ofte falder
i tunge tanker hen,
for synden fast mig holder,
jeg får ej fred for den.*

*Da kommer Jesus stærke,
alt med sin gode ånd
og viser mig sit mærke,
han bærer i sin hånd.*

*Han hvisker til mit hjerte,
jeg døde jo for dig.
Nu tager jeg din smerte,
kom tro nu trygt på mig.*

*Da svandt min syndebyrde,
i sjælen fik jeg fred.
Jeg fandt den gode hyrde
og glædes nu derved.*

*Nu vil jeg Jesus prise
så længe, som jeg kan,
fordi han ville vise
mig vejen hjem til ham.*

UNDERVISNING PÅ SVENDBORG SUND, af lærer Brian Jensen

Det er onsdag morgen og solen skinner over Svendborg. Vores HF-afgangsklasse skal have undervisning på skolen, men det gode vejr og udsigten ned over Sundet oppe fra skolen trækker i såvel elever som underviser.

Der er hurtigt enighed om at forlægge undervisningen til havnen, hvor Johanne Rasch snart er klar til afgang, så det "kedelige" landfaste klasselokale kan udskiftes med det flydende.

Undervisningen fra fagene motorlære og søsikkerhed tages i brug, da motor og bådens udrustning kontrolleres inden afgang, alt imens 2 elever planlægger dagens sejlads på søkortet over Svendborg Sund. Da alt er klar til afgang går vi om bord.

"Lad gå for og agter!" lyder kommandoen. For- og agter trosser kastes los, og Johanne Rasch starter dagens togt ud i Sundet.

Med langsom fart står vi ud af skolens havn. Der holdes behørigt udkig, for vi er ikke de eneste, som har fået gode ideer med at sejle i det gode vejr. Trafikken er tæt ind og ud af Svendborg Havn denne formiddag.

Vi lægger os i kølvandet på en større sejlåbåd og sætter kursen vestover mod Svendborgsund broen. Positionen kontrolleres jævnligt på det medbragte søsportskort, og eleverne identificerer bøjer og fyrilinjer under sejladsen. Så kom både duelighed og vagtholdsundervisningen også i spil.

Da vi nærmer os broen frisker vinden op, og der kommer lidt mere højde på søen, men Johanne klarer vejret uden problemer. Et enkelt sø-sprøjt kommer af og til over boven, men er ikke til større gene for besætningen. Vi er jo godt klædt på, også til at sejle i frisk vejr.

Broen passeres og vi sætter kursen mod Rantzausminde. Eleverne nyder det gode vejr og ikke mindst at man nu kan kæde teorien fra klasseundervisningen sammen med den praktiske sejlads. Så giver mange af tingene pludselig rigtig meget mening.

Efter et hurtigt stop i Rantzausminde sætter vi kursen hjemover igen. Dagens lektioner er ved at være gået, og vi skal retur til skolen. Da vi passerer den gamle Kogtved Søfartsskole møder vi M/F Højestene, som er på vej mod Drejø.

Vi passerer igen Svendborgsund broen, og begynder at kunne se vores hjemby fra søsiden. Det gule pakhus toner frem på bagbord side, og den store dokovre hos Petersen og Sørensen er i sigte. Pludselig lyder råbet fra udkiggen: "SE! Der er delfinen!" Ganske rigtigt, 25 meter foran Johanne Rasch gennembrøder "Delle's" rygfinne vandet. Delfinen dykker og svømmer rundt om os et par gange, inden den svømmer over mod sin vante spiseplads ud for den store dok.

10 minutter senere ligger Johanne endnu engang sikkert for-tøjet på sin faste plads i havnen og vi går i gang med at rigge båden af for denne gang. En god formiddag med tværfaglig undervisning er slut, og vi takker af for denne gang.

Tak for turen, Johanne!

Brian Jensen & HF 18/1

Indenlandsk Sømandsmission

og Broderkredsen på Havet inviterer til:

ÅRSMØDE

Den 3.-4. september 2021 i Aarhus

PROGRAM FOR ÅRSMØDET 2021

Fredag den 3. september

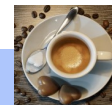
- 19.30 Velkomst
Forkyndelse og fortælling fra Grønland ved sømandsmissionær Finn Løvlund
Emne: ”Tryk - på vej til himlen”
”Hvad sker der på Søfartsskolen i Svendborg?” ved forstander Jens Frederiksen
Vidne- og sangmøde
Kaffe med salg af lotterilodder til fordel for arbejdet i Broderkredsen
- 22.00 Afslutning

Lørdag den 4. september

- 09.00 Drop-ind-kaffe med morgenbrød
- 10.00 Velkomst med sang, præsentation af årsmødets program og bøn

Sideløbende programmer:

- 10.10-12.00 Snak-sammen-café
Oplæg ved Nanna Hansen: Frivillige løfter Sømandsmissionen
- 10.10-10.55 Generalforsamling Broderkredsen
- 11.00-11.55 Generalforsamling Sømandsmissionen

Forslag til behandling på generalforsamlingerne skal sendes til hovedbestyrelserne senest fire uger før årsmødet. Forslag kan sendes til: info@somandsmissionen.dk

Sømandsmissionens medlemmer, der skal kunne afgive stemme, skal have betalt mindst 200 kr. i bladabonnement eller

12.00	Middagsmad	15.15	Grønland på menuen Hør nyt fra de bestyrere og sømands- missionærer m.fl., som deltager i årsmødet.
13.10	Bibelrefleksion ved generalsekretær Nicolaj Wibe	16.40	Rundt om arbejdet i Danmark Et spændende dyk ned i, hvad der aktuelt rører sig Bøn og afslutning
13.35	Taler: Bodil Skjøtt med mulighed for at stille spørgsmål Emne: "Evangeliet til jøder og sømænd - men hvad med alle de andre?"	17.45	Let kom-godt-hjem-mad
14.35	Kaffe med udtrækning af lotteri		

gave senest 14 dage før årsmødet.

Broderkredsens medlemmer skal have betalt kontingent eller bladabonnement på 325 kr./200 kr.

Der kan ikke stemmes ved fuldmagt.

GODT AT VIDE

- * **Årsmødet afholdes:**
Diakonhøjskolen, Lyseng Allé 15H, 8270 Højbjerg

- * Der tilbydes **overnatning**, som bedes oplyst ved tilmelding. Begrænset antal pladser.
Pris per person: 350 kr. + evt. linned: 100 kr.
Kontakt Miriam: mvv@somandsmissionen.dk og spørg om andre muligheder.

TILMELDING

- * Deltagelse ved årsmødet 2021 er **gratis**. Men da vi ved, mange gerne vil betale for de reelle udgifter, kan vi oplyse, at prisen, vi betaler for voksne, er ca. 400 kr.
- * Endvidere vil der være indsamling og lotteri til fordel for arbejdet i Broderkredsen og Sømandsmissionen. Tak for en god gave.
- * Tilmelding **senest den 22. august 2021** er helt nødvendig, hvis du vil spise middag, kaffe og kagebord.

- Oplys ved tilmelding: navn, adresse, evt. e-mail og telefonnummer på **alle** deltagende samt hvilke måltider, I deltager i.
- Oplys evt. om særlige behov til maden.
- Oplys alder på alle børn, der tilmeldes pasning.

* **Tilmelding** kan ske på hjemmesiden: www.somandsmissionen.dk eller via brev: Sømandsmissionen, Havnepladsen 1, 7100 Vejle

Lørdag er der børnepasning for tilmeldte børn
Måltiderne spiser børn med deres forældre

HERREN KALDTE FLERE GANGE, af *Regin Drangberg, FØ*

Herren kaldte flere gange

Jeg vil gerne fortælle, hvor trofast Herren har været mod mig. Også i den del af mit liv hvor jeg levede som et "bønnens barn," som ikke ville have noget med Jesus at gøre. Herren var ikke færdig med mig, før jeg havde bøjet mine knæ ved korset - og tak og lov skal Han have for det!

Jeg vil kort fortælle om tre oplevelser i mit liv, hvor Jesus kaldte mig. De er forskellige, men Guds kærlighed til mig skinner igenem dem alle.

Guds kald i Ravns Storø

Jeg var bare 15 år gammel, da Herren kaldte mig første gang. Jeg kunne hverken sove eller spise, og jeg havde ingen at henvende mig til med dette store spørgsmål. Jeg blev klar over, at der var bare to muligheder: Himmel eller Helvede. Nu var øjeblikket kommet, hvor jeg måtte vælge. Jeg vidste, at der var en missionær i Søndervig, men det var umuligt for mig at rejse så langt. Jeg skulle jo arbejde og drive fiskeri, og fritid havde man ikke meget af.

Det endte desværre med, at jeg bad Jesus gå fra mig. Denne bøn blev øjeblikkelig besvaret, og kaldet forsvandt som dug for sol. Der gik mange år, før Herren igen begyndte at kalde på mig.

Herren var min beskytter

Jeg har ofte oplevet, at de bønner, som er blevet bedt for mig, har holdt mig i live lige til den dag, jeg lukkede Jesus ind i mit hjerte. De bønner, som vore forældre bad for os, hænger over os som et løfte, der vil blive opfyldt.

Johs. Åbenb. 8,4:

Og røgelsen samme med de hellige bønner steg op fra englens hånd foran gud

Et syn i Skopun fjord

Sent en aften, efter at jeg sammen med nogle kammerater havde været på en druktur i Thorshavn, blev vi sejlet tilbage til Skopun med en 10-mands båd. Det var bælgmørkt. Jeg står udenfor styrehuset og snakker med en ældre mand. Pludselig ser jeg fjorden blive til en stor oplyst grøn slette. Det så ud som om, at vi sejlede i en å gennem denne slette, og der stod lygtepæle langs med åen. Det var så smukt, at jeg tænkte ved mig selv, at jeg ville forlade båden og springe op på land. Men idet jeg sætter foden på rælingen, tager en hånd bagfra ømt i min trøje og trækker mig ned fra rælingen og ind i styrehuset.

Jeg er overbevist om, at det var en Herrens engel, som førte mig bort fra denne store fare. Uden denne engehånd var jeg sprunget i havet midt i Skopunfjord i bælgmørke, og det havde været enden på mit jordeliv.

Tungufossur

En anden oplevelse, som nemt kunne have kostet mit og mange andres liv, fandt sted ombord på "Tungufossur". Vi fik en stor styrtø, vandet fossede ned i lugaret og med undtagelse af styrehuset, var hele skibet under vand. Til alt Guds held hævede skibet sig op igen, og vi kunne trygt sejle i havn i Patriksfjorden. Også her var Herren mit værn.

fortsættes side 12

fortsat fra side 11

Kaldet igen på en speciel måde

Nogle år senere en søndag aften, var jeg og min kone på et evangelisk møde i Betania. Denne aften talte Kristensa, som var en af dem, der plantede denne menighed og var et særligt redskab for Gud. Jeg mener at kunne sige, at de fleste på Færøerne har hørt om Kristensa.

Kristensa var i blå dress og i hvid skjortebluse denne aften, hvor hun stod og talte Guds ord. Jeg blev stærkt kaldet af ordet og sad og gemte ansigtet i håndfladerne. Så løftede jeg hovedet og så forsigtigt på Kristensa, og det gav et sæt i mig ved det syn, jeg ser, for nu er både blusen og dresset rødt. Jeg blev så forskrækket, at jeg for sammen og forlod mødet. Men da jeg var kommet hjem, kom jeg i tanke om, at det jeg havde set, var et budskab til mig om, at Jesu blod renses fra al synd, og at det også gjaldt for mig. Denne gang tog jeg en anden afgørelse end dengang, jeg blev kaldet som 15 år gammel i Store Ravnsø. Jeg tænkte ved mig selv, jeg vil vælge Jesus, men jeg blev ved med at udsætte afgørelsen.

1. joh. 1,7b: Jesu, hans søns, blod renses os for al synd

Jeg siger ja til Guds kald

Noget senere, det var i 1975, blev der arrangeret evangeliske møder i idrætshallen i fællesskolen på Sandø. Min kone og jeg vælger at gå til et møde. Jeg må nævne det, at Ånden var så stærkt til stede i hallen denne aften, at den ikke bare kunne føles, men jeg så Guds Ånd som en tåge, der hang over folkene i rummet. Huset var propfuldt og efter sangen og talerne, blev der budt frem til forbøn for dem, som ønskede at tage imod Jesus. Der var mange, som tog imod tilbuddet, og jeg var en af dem. Min kone kom også frem til forbøn og flere andre, som jeg kendte.

Det er den bedste beslutning, jeg nogensinde har taget. Aldrig har Herren svigtet. Nej, Han har svaret på bønner og ført mig gennem livet helt til denne dag.

Jesus reddede mig og frelste mig, ligesom han reddede og frelste kvinden ved Sikars brønd. Jesus mødte mig lige der, hvor jeg var. På samme måde mødte han kvinden på en ganske almindelig dag i hendes liv. Kvinden var træt af livet og plaget af skyldfølelse, men efter at hun havde mødt Jesus, blev alt dette taget af hendes skuldre. Al sorg og skam blev vendt til glæde, og hun gik glad bort og bragte det glade budskab med sig.

I Johannes evangeliet kapitel 4 ser vi, hvad kvinden siger til folkene i byen :Johs.4,28-29 *Kvinden lod så sin vandkrukke stå og gik ind til byen og sagde til folk: »Kom og se en mand, som har fortalt mig alt, hvad jeg har gjort. Måske er det ham, der er Kristus?»*

Senere vidner folkene i byen med disse ord: Johs.4,42: *Og til kvinden sagde de: »Nu tror vi ikke længere på grund af det, du fortalte; vi har nemlig selv hørt ham og ved, at han i sandhed er verdens frelser.«*

Jeg vil til slut takke min Herre og Frelser for, at Han ikke blev træt af at kalde på mig, men i sin rige nåde blev ved, indtil jeg tog imod ham som min frelser.

Og til dig, som læser disse oplevelser i mit liv, vil jeg sige: Vent ikke med at tage imod Ham, fordi Han er trofast, Han svigter ikke.

Regin Drangberg.

ENDELIG KOM DER RIGTIG LIV PÅ SVENDBORG SØFARTSSKOLE af Velfærdsmedarbejder Paul Høegh

Jeg havde set allermost frem til at møde de ubefarne skibsassistenter, som har været i en vanvittig svær situation siden nytår.

Det var planen, at 42 ubefarne skibsassistenter skulle begynde på skolen den 5. januar. Covid 19 kom i vejen. Der blev startet op virtuelt, og lærerne kørte på med den teoretiske del af stoffet i alle de fag, hvor det var muligt. Men ingen havde vel regnet med, at der skulle gå 12 uger! Det siger sig selv – det var knaldhamrende hårdt for både elever og lærere at sidde der bag skærmen dag efter dag.

Endelig kom dagen. Den 13.

april var spændingen stor, for det stod lidt hen i det uvisse, hvor mange der havde klaret sig igennem den lange hjemmeundervisningsperiode. 28 elever mødte op, og selvom de ofte

havde set hinanden og lærerne på skærmen, var det alligevel en opstartsdag, hvor alt følte sig nyt og mange dagligdagsrutiner skulle læres.

Den første aften havde jeg en samling med eleverne i opholdsstuen, hvor jeg bl.a. fortalte om mig selv, og det arbejde jeg har. Dels her på Søfartsskolen men også i Sømandsmissionen.

Jeg var noget i tvivl om, jeg kun-

ne lave en lille ”ryste sammen aktivitet” med en gruppe, hvor de ældste kunne være fædre til de yngste! Men tvivlen blev fuldstændig til skamme, da alle gik ”all in”. Vi skulle i tre-mands grupper på ”scenen” på skift. En skulle fortælle en vild oplevelse fra sit liv – de to andre skulle fortælle en løgnehistorie. Vi andre skulle så gætte, hvilken historie der var sand. Vi fik mange fremragende løgnehistorier.

Til sidst i vores samling fik jeg, af en elev, et dejligt spørgsmål, som jeg blev meget glad for. Hvis du er missionær – hvad er dit yndlingsbibelvers så? Jeg blev faktisk lidt overrumplet. Jeg har mange vers i bibelen, som jeg er glad for, men dét der i situa-

tionen kom til mig, vil jeg også gerne dele med jer. I Det gamle Testamente finder vi i Esajasbogen i kapitel 43 vers 4 et sted, hvor Gud siger nogle dejlige ord til dig og mig: *”Du er dyrebar i mine øjne, højt agtet, og jeg elsker dig.”* Det er fantastisk, at Gud siger det til os, uanset hvem vi er, hvordan vi har det, eller hvordan vores humør lige er i dag. Måske spørger du, hvordan jeg kan vide det er sandt? Det er ikke så længe siden, vi fejrede påske, hvor vi mindedes Guds enorme kærlighed til mennesket. Kærligheden drev Gud til at ofre sin egen søn til døden under stor lidelse. En lidelseshistorie der påskemorgen endte med sejr til Jesus over synden og døden.

FORÅRSSEMESTER PÅ SVENDBORG SØFARTSSKOLE af Tommy Jørgensen

Forårssemesteret 2021 på Svendborg Søfartsskole har været et noget anderledes semester. For første gang i skolens historie er et semester startet med, at eleverne har siddet derhjemme og modtaget onlineundervisning. Det har været en stor udfordring for skole, underviser og elever.

Inspektør
Tommy Jørgensen

I dette semester har vores undervisere ydet et stort arbejde med at omlægge den teoretiske undervisning til online undervisning. Det

har været et stort arbejde at gå fra den normale fremmødeundervisning til onlineundervisning. Vi er dog så heldige at have nogle meget engageret undervisere, der har taget udfordringen op og ydet et stort arbejde. Jeg er dog sikker på, at vi alle var glade, da vi fik lov til at få eleverne tilbage. Først nogle få, sidenhen dem alle.

Den corona-situation vi har oplevet, har sat os alle på prøve. Dem der kender til sømandslivet vil vide, at det er en meget praktisk verden og undervisning i knob, svejsning og praktisksejls, for at nævne nogle få, er ikke de nemmeste fag at undervise i online. Vores

fortsættes side 14

fortsat fra side 13

elever har også været udfordret under nedlukningen. Det har desværre betydet, at vi har måtte tage afsked med nogle få elever. Det har særligt været elever, der ikke har haft tilknytning til skolen eller erhvervet inden dette semester, som har forladt os undervejs.

Nu har vi alle eleverne tilbage, og vi er allerede begyndt at gøre klar til eksamener. Ja, et corona ramt semester går overraskende hurtigt! Vores Befarende skibsassistenter er godt på vej og i gang med de sidste kurser og forberedelse til aflevering af deres projekter. De

ubefarende skibsassistenter er i gang med brandskole, og de har allerede haft de første skriftlige eksamener. HF søfart er godt i gang med eksamener på deres HF del af uddannelsen og begynder med eksamener hos os lige om lidt.

Alt i alt har dette været et meget udfordrende semester for alle. Det ser dog ud til, at vi ved fælles indsats, er ved at lykkes med, også i dette semester, at få en flok elever klar til at komme ud i det maritime erhverv. Vi glæder os over at se den udvikling, som vores elever har gennemgået i deres tid på skolen. Det har bragt dem fra elever og godt på vej til at blive sømænd.

DEN FORTABTE SØN..! af Ole Petersen

Luk 15. 11-24

Hvad går der forud for denne beretning?

Jo, alle toldere og syndere holdt sig nær til Jesus for at høre ham. De "skriftkloge" gav ondt af sig og sagde: **"Denne mand tager imod syndere og spiser sammen med dem."** Ja, Jesus kom til verden for at frelse syndere, det kan både du og jeg være taknemmelige for.

I Rom Br. 3.- 23. Står der: **"Der er ingen forskel; for alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud, og ufortjent gøres de retfærdige af hans nåde ved forløsningen i Jesus Kristus."**

Jesus siger videre i Lukas 5.- 32. **"Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men syndere til omvendelse."** Og hver eneste en af os har værdi for ham. Derfor fortæller Jesus lignelsen om manden, der havde 100 får og mister et af dem! Men han søger efter det og bliver ved, lige indtil han finder det.

Herefter fortæller han lignelsen om den fortabte søn, der fik udbetalt sin del af arven og rejste til et fremmed land, hvor han dødslede det hele bort i et "udsvævende liv".

Da han havde brugt formuen, var vennerne også borte. Til sidst led han sult, men der var en svineavler, der forbarmede sig over ham, og sendte ham ud at vogte svin. Men det var en "sulteløn", han fik, og han ønskede kun at spise sig mæt i de bønner, som svinene åd. Men der var ingen, der gav ham noget.

Da gik han i sig selv og tænkte på forholdene hos sin Far. Selv daglejerne fik alt det, de kunne spise. Så tog han en beslutning: "Jeg tager hjem til min far og siger det, som det er."

"Jeg fortjener ikke længere at kaldes for din søn, lad mig gå som en af dine daglejere."

Og han stod op og gik hjem. Medens han endnu var langt borte, så faderen ham, og fik medynk med ham. Han

var jo stadig hans elskede søn! Den søn han troede, han havde mistet for altid! Og nu blev der glæde, da han kom hjem igen. På samme måde bliver der glæde over hver en, der kommer til Gud.

Denne fortælling er lige så aktuell i dag som dengang. For det med at "træde ved siden af", det kender både du og jeg alt for godt til. Også du og jeg må sige igen og igen: "Tilgiv mig Gud, jeg ved godt, at jeg ikke har fortjent det." Da vil han minde os om Golgatha, hvor Jesus døde på et kors for at frelse syndere som dig og mig. Helt ufatteligt, men troværdigt og sandt.

Mindeord for Vagn Lars Lønberg Pedersen ("Lasse"), Skelmosevej 16, 5884 Gudme

Tømreren, som blev sømand

Det var med stor sorg, at Svendborg Søfartsskole den 20. februar 2021 modtog beskeden om, at skolens tidligere pedel Vagn Lars Lønberg Pedersen ("Lasse") var død.

Allerede flere år inden Lasses ansættelse som pedel på skolen, havde han fået et indgående kendskab til den og omvendt. I forbindelse med én af skolens utallige udbygninger, var han blandt de tømrersvende, som stod for arbejdet med opførelsen af de nye elevkamre. Da muligheden nogle år senere bød sig i 2007, søgte Lasse på stillingen som pedel, eller rettere sagt - han blev vist på bedste sømandsvis "shanghajat til hyren". Man havde på skolen for længst lagt mærke til Lasses meget store faglige dygtighed og rolige sind, som passede perfekt til en kostskole - fyldt med livlige elever.

Gennem alle årene er det ikke sjældent sket, at en ny medarbejder på skolen har spurgt om, hvem Vagn eller Lars egentlig var og om det i det hele taget var én, som vi havde ansat? Helt fra starten gjorde Lasse det meget klart, at han hverken var en "Vagn" eller en

"Lars", hvilket blev respekteret af alle.

Langsomt gennem årene og i takt med, at Svendborg Søfartsskole har udvidet sine aktiviteter, betød dette også, at der kom nye og stadig flere opgaver til Lasse som pedel. Ikke kun størstedelen af den daglige vedligeholdelse af en mere end 100 år gammel bygning stod han for, masser af andre opgaver dukkede konstant op. Madtransport til Svendborg Brandskole, hjælper på havnen og kartoffelskræller var nogle af de opgaver, som Lasse varetog med stor omhu og stolthed. For sådan var Lasse, altid klar til at hjælpe andre og glad for at få lov til det.

Tiden på skolen gav Lasse indblik i den maritime verden, hvor fagudtrykkene flyver rundt. Selv om han ikke havde baggrunden for det, udførte han en del vedligeholdelsesarbejder på skolens både. I Lasses tilfælde var der tale om en tømrer af hjertet, som langsomt transformerede sig til sømand.

Ikke kun skolens medarbejderne, men også skolens elever har gennem årene fundet ud af, at Lasse kunne stort set alt med sine hænder. Ikke sjældent er det oplevet, at Lasse har hjulpet andre med opgaver på skolen, som måske ikke var de mest oplagte for en pedel.

Lasse havde flere forskellige værksteder på skolen, hvor han flittigt udførte de forskellige håndværksmæssige opgaver, som konstant nåede frem til ham. Værksteder, som var meget fortrolige og som kun få havde adgang til. Lasse havde det bedst med at

vide, hvor værktøjet - og bolsjekrukken - var og vejen til det var, at kun han stod for værkestedet.

Nu og da er det oplevet, at man skal vente på at få udført en opgave af en håndværker, men sådan var Lasse ikke. Ofte oplevede vi, at Lasse var i gang med opgaven, allerede inden sætningen med arbejdsbeskrivelsen var afsluttet. Hvad der ikke kunne udføres nu og her, blev noteret i hans lille sorte bog, sammen med omhyggelige tegninger og målsætning.

Familien betød meget for Lasse og det var den, som han så frem til at være sammen med, når han havde fri fra skolen. Ofte har Lasse fortalt sjove historier om sine børnebørn, som han elskede at være sammen med – også selv om de på et tidspunkt "omkonfigurerede" hans mobiltelefon.

Fremtidsplanen var allerede lagt i de senere år på skolen. Efterlønnen ville indebære, at Lasse fik tid til alle de projekter i hjemmets værksted, som han endnu ikke havde nået. Desværre skulle det ikke blive sådan. Efter 9 måneders kamp mod svær sygdom, måtte Lasse give op. Livet er ikke altid lige retfærdigt. Som en kristen skole er vi dog ikke i tvivl om, at Lasse er blevet hjemkaldt til mange nye opgaver. Der er altid brug for en dygtig tømrer og sømand.

Æret være Lasse Pedersens minde.

*Jens Frederiksen
Forstander, Svendborg Søfartsskole*

Få en
uddannelse til søs

SVENDBORG SØFARTSSKOLE

Retur: Søren Mejlvang, Hegnsvej 15, 9970 Strandby
(Returneres ved vedvarende adresseændring)

Svendborg Søfartsskole

Forstander: Jens Frederiksen
Inspektører: Tommy Jørgensen
Sandra Malik

Bestyrelse:

Søren Mejlvang, Strandby (formand) (FU)
Kristen Broe, Thyborøn (næstformand) (FU)
Søren Westphal, Fredericia (FU)
Christina C. Heintze, Tranekær
Jonas Muff Kofoed, Odense
Nikolaj Tvilling, Strandby
Martin Halkjær, Hvide Sande
Brian Jensen, Svendborg (medarb. rep.)

(FU) = forretningsudvalg